

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์แบบSituation Comedy เรื่อง คู่ซิ่นชุลมุน นี้ ได้ใช้แนวคิดต่างๆ ประกอบการวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเรื่อง หน้าที่ของสื่อมวลชนต่อสังคมในบทบาทการถ่ายทอดมรดกทางสังคมและกระบวนการสังคมประกิด

2. แนวคิดเรื่อง รูปแบบของละครโทรทัศน์ แบบSituation Comedy

นอกจากแนวคิดที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แล้ว ยังมีงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และได้เคยทำวิจัยข้อมูลมาแล้ว ก็จะขอนำมาเป็นแนวทางในการทำวิจัยครั้งนี้ด้วย โดยมีรายละเอียดของแนวคิดและงานวิจัยดังต่อไปนี้

1.แนวคิดเรื่องหน้าที่ของสื่อมวลชนต่อสังคมในบทบาทการถ่ายทอดมรดกทางสังคมและกระบวนการสังคมประกิต

Harold Lasswell และ Charles Wright ได้เสนอบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของสื่อมวลชนไว้ดังนี้

Harold Lasswell (1948) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของสื่อมวลชนไว้ 3 ประการ คือ

1. การพิทักษ์ไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมทางสังคม (Surveillance of the environment)

หมายถึง หน้าที่ในด้านการสังเกตและติดตามเอาใจใส่เหตุการณ์ หรือ เรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสังคม เป็นการเก็บรวบรวม และกระจายข่าวสารต่างๆ ที่ควรแก่การสนใจไปสู่สมาชิกในสังคม

2. การประสานสัมพันธ์ส่วนต่างๆ ในสังคม (Correlation of the parts of Society)

หมายถึง การทำหน้าที่ชี้แจงให้ความเข้าใจว่ามีส่วนใดในสังคม ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยการศึกษารายละเอียดของเหตุการณ์ และเรื่องราวเหล่านั้นอย่างรอบคอบ พร้อมทั้งทำหน้าที่ในการตีความและอธิบายขยายความเข้าใจให้แก่สมาชิกของสังคม

3. การถ่ายทอดมรดกทางสังคมจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง

(Transmission of the social heritage)

หมายถึง การทำหน้าที่ในการสืบทอดความคิดเห็น ความเชื่อ ค่านิยม และบรรทัดฐานทางสังคมจากสมาชิกของสังคมในช่วงยุคสมัยหนึ่งไปสู่สมาชิกในยุคสมัยต่อไป

Charles Wright (1986) ได้กำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของ สื่อมวลชนเพิ่มเติมอีก 1 ประการ คือ

4. การให้ความบันเทิง (Entertainment)

หมายถึง การทำหน้าที่สร้างสรรค์ความสนุกสนาน เพลิดเพลินให้แก่สมาชิกในสังคม เพื่อการพักผ่อนและลดความตึงเครียดจากสภาพการณ์ต่างๆ ที่แต่ละคนประสบอยู่ในสังคมสมัยใหม่

จะเห็นว่า บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในข้อ 3 คือ การถ่ายทอดมรดกทางสังคม จากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่งนั้น เป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญอีกบทบาทหนึ่ง เนื่องด้วยสภาพสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อน สถาบันครอบครัวไทย จะมีบทบาทมากในการเป็นผู้ถ่ายทอดทัศนคติความเชื่อ และบรรทัดฐานของสังคม โดยมีผู้อาวุโสของครอบครัวเป็นแกนหลักสำคัญ ผู้อาวุโสได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ฯลฯ การพักอาศัยก็อยู่ในบริเวณเดียวกัน ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้รวดเร็ว

แต่ในสภาพสังคมปัจจุบัน สถาบันครอบครัวได้มีบทบาทน้อยลงไปทั้งนี้เพราะขนาดของครอบครัวใหญ่ กลายเป็นครอบครัวเล็ก ความสัมพันธ์และความผูกพัน รวมทั้งโอกาสที่ผู้อาวุโสจะอบรมสั่งสอนเพื่อถ่ายทอดสิ่งต่างๆ ให้กับบุตรหลานก็ลดน้อยลงไปด้วย

ในช่วงเวลาของการปรับเปลี่ยนสภาพของครอบครัวของสังคมไทย สื่อมวลชนก็ได้เข้ามาบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ เพราะเป็นสื่อที่มีลักษณะพิเศษในความเหมือนจริงและเข้าถึงทุกครอบครัว ทุกวัน ทุกเวลา ทุกสถานที่ ดังนั้นโทรทัศน์จึงมีโอกาที่จะเข้าทำหน้าที่แทนสถาบันครอบครัวในการถ่ายทอดสิ่งต่างๆ ผู้ที่รับชมโทรทัศน์ ดังนั้นในการถ่ายทอดมรดกทางสังคม อันได้แก่ ทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อและความคิดเห็น ฯลฯ จึงเกิดจากสื่อเป็นสำคัญ เมื่อทุกครอบครัวเปิดรับสื่อ กระบวนการเรียนรู้ทางอ้อมจากสื่อสู่ครอบครัวจึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา

สื่อมวลชนได้ทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนทางสังคม(Social Agent) ในการให้ข้อมูลข่าวสาร แก่บุคคลในสังคม การเรียนรู้ของบุคคลในสังคมจากสื่อ จะเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ผู้ที่รับชมรายการก็จะได้รับการปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยมและความเชื่อ ตลอดจนความคิดเห็นต่างๆ ไปโดยไม่รู้ตัว และผู้รับสารแต่ละคนก็จะมีประสบการณ์สิ่งต่างๆ

เข้าด้วยกันและกลายเป็นทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ และความคิดเห็น ของแต่ละบุคคลไปซึ่งกระบวนการต่างๆเหล่านี้ เรียกว่า กระบวนการสังคมประภิต(Socialization)โดยจาก De Flur (1994 : 55) ยังได้กล่าวถึงไว้ว่า

นอกจากละครโทรทัศน์จะให้ความบันเทิงเป็นหลักแล้ว ในลักษณะของอิทธิพลทางอ้อมละครโทรทัศน์ยังเป็นแหล่งความรู้ ซึ่งทำหน้าที่ในการขัดเกลาทางสังคม ซึ่งเป็นกระบวนการที่สอนให้รู้ถึงการปฏิบัติตัวในสังคม ละครโทรทัศน์จึงเป็นตัวแทน(Socializing agent) ในการบอกสมาชิกในสังคมให้รู้ถึง เป้าหมาย ค่านิยม บทบาทและแบบอย่างของสังคม โดยวิธีทางอ้อม ผู้ชมละครโทรทัศน์จึงเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ในลักษณะที่ไม่รู้ตัว

จะเห็นว่า โทรทัศน์ได้เข้ามามีบทบาทในการทำหน้าที่แทนสถาบันครอบครัวในฐานะของผู้ส่งสารที่ได้ส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้รับสาร คือ ผู้รับชมรายการโทรทัศน์และข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น มีผลทางอ้อมต่อทัศนคติ ค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนบรรทัดฐานของสังคมได้ โทรทัศน์ได้ช่วยทำหน้าที่ขัดเกลาสังคม และให้ความรู้ทางอ้อมรวมทั้งช่วยจรรโลงไว้ซึ่งมรดกอันดีงามของสังคมไทยให้คงอยู่ไว้ด้วยบรรทัดฐานเดียวกัน

สำหรับรายการที่นำเสนอทางโทรทัศน์นั้น มีความหลากหลาย เช่น ข่าว เกมโชว์ วาไรตี้ การ์ตูน สารคดี และละคร เป็นต้น จากรายการต่างๆ ละครเป็นรายการหนึ่งที่ได้รับค่านิยมจากผู้รับชมรายการมาก ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าละครมีบทบาทในการให้ข้อมูลทางอ้อมแก่ผู้รับชมรายการได้

โดยในรายการละครก็จะมีหลากหลายของประเภทของการนำเสนอเช่นเดียวกันและละครSituation Comedy เป็นละครที่จะนำมาถ่วงถึงในงานวิจัยนี้ คือ ละครโทรทัศน์เรื่อง คู่ซิ่นซุลมุน

ดังนั้น จึงอาจกล่าวถึง ผู้ผลิตละครโทรทัศน์เรื่องนี้ในฐานะของผู้ส่งสาร ที่ส่งสาร(เนื้อหาละคร) ไปยังผู้รับสาร(ผู้รับชมรายการ) ได้ว่า เป็นละครเรื่องหนึ่งที่อาจจะสร้างให้เกิดการเรียนรู้ทางอ้อมแก่ผู้รับชมรายการ ในประเด็นของตัวอย่างการเริ่มต้นชีวิตครอบครัวที่ไม่

ไข่มมีเพียงความสุขสมหวังเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขและการนำเสนอทางออกของปัญหาคืบๆ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการช่วยสะท้อนภาพของชีวิตครอบครัวที่อาจเหมือนจริงบ้างให้ผู้รับชมรายการได้เห็นเป็นตัวอย่างต่อไป

2. แนวคิดเรื่อง รูปแบบละครโทรทัศน์ แบบSituation Comedy

จากการส่งสารในเนื้อหาประเด็นปัญหาชีวิตครอบครัวต่อการนำเสนอในรูปแบบอย่างไรจึงจะเหมาะสม จะต้องพิจารณาลักษณะของรูปแบบละครโทรทัศน์ไทยเป็นองค์ประกอบด้วย

2.1 รูปแบบของละครโทรทัศน์ไทย

จากหนังสือละครโทรทัศน์ไทยของปนัดดา ธนสถิตย์ (2531:1-2) ได้แบ่งประเภทของละครโทรทัศน์ที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยเป็น 6 ประเภทด้วยกัน

1. ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายในตอนเดียว ใช้เวลาแสดงประมาณ 60 - 120 นาทีและออกอากาศเป็นรายการสุดท้ายของสถานี ซึ่งเทียบได้กับ Dramatic Specials ของอเมริกา

ตัวอย่างละครไทยที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ในช่วงปี พ.ศ. 2538 ได้แก่ สุดสายป่าน สายโลหิต ความรักสีดำ สัญญาณหลง

2. ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบในตอนภายใน 30หรือ60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ ซึ่งเนื้อหาหลักของละครจะเป็นแนวเดียวกันและผู้แสดงชุดเดียวกันโดยตลอด ซึ่งเทียบได้กับ TV.Series เช่น ละคร 38 ซอย 2, บาปบริสุทธิ์

3. ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ มีเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไปโดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันโดยตลอด ความยาวตั้งแต่ 8 ตอนจบขึ้นไปจนถึง 100 ตอนจบ อาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30

นาทีหรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือ 2-3 วันต่อสัปดาห์หรือ 5 วันต่อสัปดาห์หรือเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกัน ซึ่งเทียบได้กับTV. Serials หรือ TV. Soap Operas(Soaps) เช่น บ้านทรายทอง, ตีใหญ่, ทหารเสือพระเจ้าตาก

ตัวอย่างละครไทยในช่วงปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา ได้แก่ สุดสายป่าน สายโลหิต ความรักสีดำ สัญญาณลวง ญาติกา พริกขี้หนูกับหมูแฮม บ้านสอยดาว ก้านกฤษณา

4. ละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ที่ผลิตเป็นเรื่องราวซึ่งมีความยาวตั้งแต่ต้นจนจบมากกว่า3 ชั่วโมงขึ้นไป จึงมีการแบ่งวันออกอากาศเป็น 2 ภาค หรือบางเรื่องอาจมีความยาวมากถึง 6 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น ก็มีการแบ่งออกอากาศครั้งละ 1 ชั่วโมง และออกอากาศติดต่อกันในเวลาเดียวกันในวันต่อไปหรือสัปดาห์ต่อไปเรื่อยๆ จนจบเรื่อง หรือมักจะออกอากาศตั้งแต่ 2-8 ตอนจบ ซึ่งเทียบได้กับ Miniseries

สำหรับในประเทศไทยนั้น ลักษณะละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์แบบนี้ ยังไม่นิยมผลิตกัน ตัวอย่าง เช่น ละครเรื่องมหาเวสสันดรชาดก ซึ่งเป็นละครเรื่องที่ยาวมาก หรือละครมินิซีรีส์ ตัวอย่างของต่างประเทศ ได้แก่ Roots, Holocaust, Shogun, Masada, Evita ซึ่งจะสร้างเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์มากกว่าเป็นVideo หรือละครโทรทัศน์

ตัวอย่างละครไทยที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ในช่วงปี 2538 ได้แก่ มะเมียะ

5. ละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ที่เป็นเรื่องจบในตอน ผู้แสดงจะไม่ใช่ชุดเดียวกันโดยตลอด เรื่องที่นำมาแต่ละตอนจะไม่เกี่ยวเนื่องกัน แต่แนวของเรื่องทุกเรื่องจะเป็นไปในการทำงานเดียวกัน เช่น แนวเรื่องเกี่ยวกับเรื่องลึกลับสยองขวัญ แนวเรื่องเกี่ยวกับตำนาน แนวเรื่องเกี่ยวกับเทพนิยาย เป็นต้น ผู้เขียนบทอาจจะมีหลายคน แบ่งกันเขียนคนละตอน เช่น เกมส์ละครปริศนา, มติมีด ถ้าเป็นของต่างประเทศ เช่น แคนสนธยา(The Twillight Zone) โดยมากจะมีความยาวตอนละ30-60 นาที ซึ่งเทียบได้กับAnthology Series (Anthology Drama)

ตัวอย่างละครไทยที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ในช่วงปี 2538 ได้แก่ ปากกาทองเขย่าขวัญวันพุธ

6. ละครประเภทตลกชวนหัวหรือเสียดสีสังคม ลักษณะการออกอากาศจะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือทุกวันในเวลาเดียวกัน มักจะมีความยาวตอนละ 30 นาที

ลักษณะเป็น Small one-act play ละครประเภทนี้อาจจะจัดแสดงสดในห้องส่ง พร้อมทั้งอัดเทปไปด้วยและมักจะแสดงต่อหน้าผู้ชมในห้องส่งนั้น เรียกว่า Studio audience เนื่องจาก Situation Comedy มักจะแสดงให้ผู้ชมชมในห้องส่งด้วย ละครประเภทนี้จึงไม่ใช่ฉากมากนัก อาจจะมีเพียง 2-3 ฉากใน 1 ตอน มีผู้แสดงหลักๆ เพียง 2-3 คนเท่านั้น และผู้แสดงจะเป็นชุดเดียวกันโดยตลอด ตัวอย่างของต่างประเทศได้แก่ Marry Tyler Moore, The Three Company

เนื้อหาของละครอาจจะเป็นเรื่องราวที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นภายในครอบครัว หรือที่ทำงานตัวละครในเรื่องมักจะกำหนดให้เป็นคนธรรมดาๆ ที่มีชีวิตอยู่จริงจริงๆ ไป สำหรับละครประเภทนี้ในเมืองไทยมีผู้ผลิต เช่น ละครเรื่อง บนถนนสายเดียวกัน ผู้พิทักษ์ความสะอาด ละครชุดสารคดีคอนเจ็คต์ เป็นต้น แต่จะไม่ใช่เป็นลักษณะที่ให้ผู้ชมเข้ามาชมการแสดงในห้องส่ง รายการละครประเภทนี้เทียบได้กับ Situation Comedies (Sitcoms) ของอเมริกา

ตัวอย่างของละครไทยที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา ได้แก่ นายบ่าวเจ้าปัญหา เหตุเกิดที่สน. รุ่งหนึ่งตึกหน้าหน้าเดิม สามหนุ่มสามมุม บ้านแตกสาแหรกไม่ขาด คู่ซิ่นซูลมุน โสดยกกำลังสาม ม่ายกะ ว้าวุ่น ครอบครัวนี้คงกระพัน เป็นต้น

2.2 ลักษณะสำคัญของรูปแบบ Situation Comedy

จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ชนประคัลภ์ จันทรเรือง อาจารย์อมรศรี เย็นสำราญ และ Mr. Michael A Denison ได้รายละเอียด ดังนี้

ความหมาย คือ รูปแบบของการนำเสนอรายการละครประเภท Comedy ที่มีสถานการณ์หนึ่งๆ ที่ตลก น่าขัน โดยความตลกที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดจากสถานการณ์ (Situation)

ความเป็นมา เริ่มจากละครเวที ตั้งแต่สมัยกรีก-โรมัน สำหรับรูปแบบ Situation Comedy ในประเทศไทย เริ่มต้นจากการได้รับอิทธิพลของละครโทรทัศน์ในสหรัฐอเมริกา

ฉาก ไม่จำเป็นต้องจำกัดจำนวนฉาก แต่จะต้องมีฉากประจำ

ตัวละคร ไม่จำเป็นต้องจำกัดจำนวนแต่จะต้องมีตัวละครหลัก 1 ชุด เป็นผู้ดำเนินเหตุการณ์

เวลา ไม่จำเป็นต้องจำกัดเวลา แต่ที่นิยมคือ 30-60 นาที ซึ่งการกำหนดเวลาในการนำเสนอละครนี้ จะถูกกำหนดด้วยรูปแบบ คือ การจัดสรรเวลาของสถานีโทรทัศน์ที่ขายเวลาให้กับผู้ผลิตละคร

โครงเรื่อง มีประเด็นหลัก 1 ประเด็นและมีการนำเสนอลักษณะเป็น Comedy

การดำเนินเรื่อง ตัวละครหลักเป็นผู้ดำเนินเหตุการณ์ โดยมีการสร้างสถานการณ์ผูกเรื่องเกี่ยวข้องกับตัวละครหลัก และตัวละครก็ดำเนินเรื่องตามสถานการณ์ โดยสถานการณ์จะทำให้ตัวละครมีกิจกรรม มีการตัดสินใจ ซึ่งมักจะเป็นเรื่องในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน เป็นต้น

จากจุดนี้ทำให้เกิดครอบครัวโทรทัศน์(TV. Family) ที่เป็นครอบครัวหนึ่งที่มีเรื่องราวต่างๆ เกิดขึ้นคล้ายกับเป็นครอบครัวที่ผู้ชมรายการมีความสนิทสนม คู่กันเคย

2.3 การดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์

จากหนังสือการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ ของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2531:592-594)

การดำเนินเรื่องของละครนั้น คือ การผูกเหตุการณ์ต่างๆ เป็นลำดับตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องซึ่งการดำเนินเรื่องที่ควรมีขึ้นตอนในการวางแผนของเรื่องให้มีความคืบหน้าที่น่าติดตามอยู่ตลอดเวลา ลำดับในการดำเนินเรื่องมีดังนี้

2.3.1 การเริ่มเรื่อง หรือจุดเริ่มเรื่อง

2.3.2 การขัดแย้ง การเกิด และการขยายตัวของปัญหา

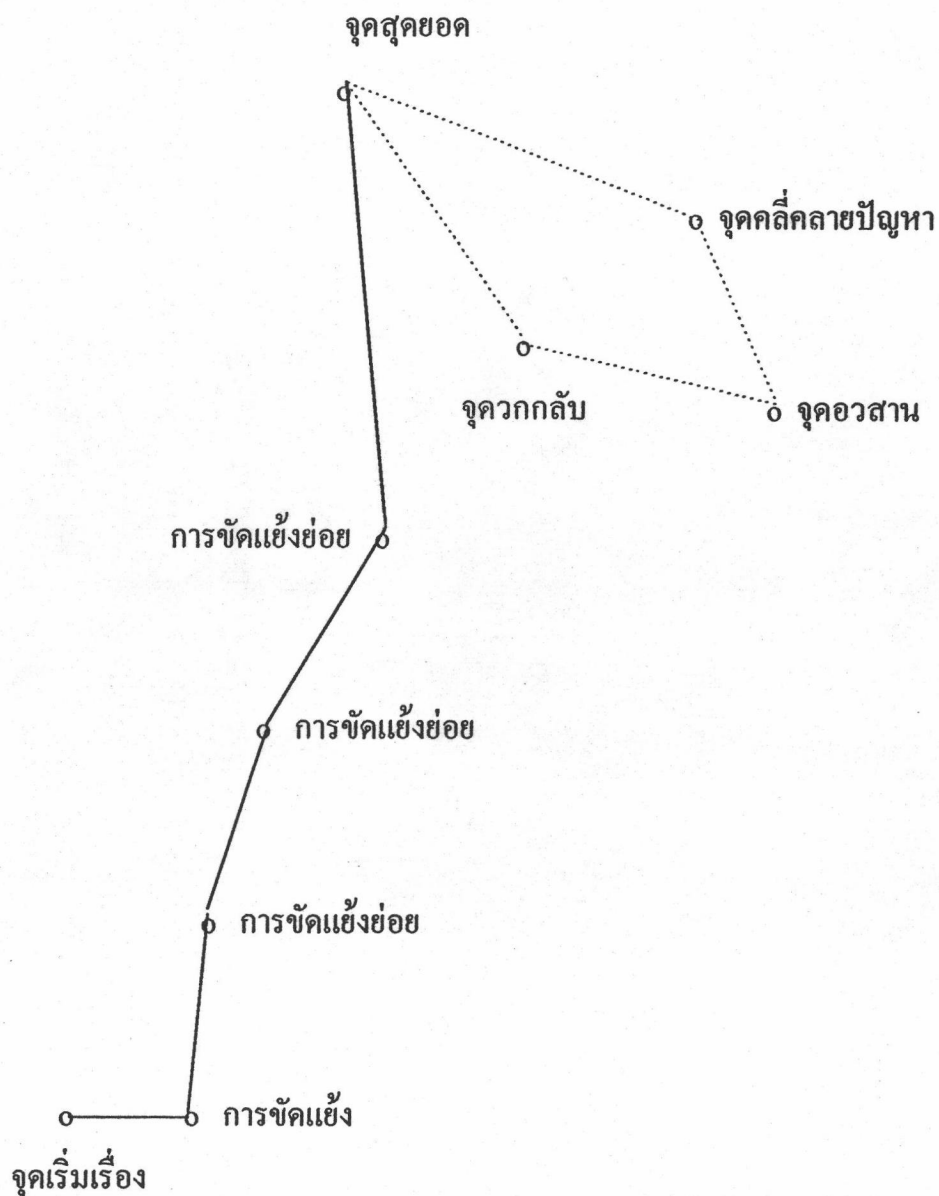
2.3.3 การถึงจุดสุดขั้วของปัญหาหรือการขัดแย้ง

1 จุดวกกลับ หรือ จุดหักมุมสู่จุดอวสาน หรือ

2 การคลี่คลายปัญหา หรือ ความขัดแย้งสู่จุดอวสาน

ซึ่งอาจแสดงแผนภูมิลำดับการดำเนินเรื่องได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิแสดงลำดับการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์

2.3.1 การเริ่มเรื่อง เป็นการแสดงจุดเริ่มต้นของเรื่อง หรืออาจเป็นการท้าวความถึงเรื่องดั้งเดิม ย้อนให้เห็นที่มาของเรื่อง หรืออาจเป็นการนำ "ผล" ของเรื่องขึ้นมาเริ่มก่อนแล้วจึงแสดงให้เห็น "เหตุ" ของเรื่องนั้นก็ได้ นอกจากนี้ การเริ่มเรื่องอาจเป็นการปล่อยตัวละคร เพื่อให้เห็นความผูกพัน ความเกี้ยวโยง เป็นการปูพื้นทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวที่ละน้อยก็ได้ เป็นส่วนที่จะดึงผู้ชมให้ติดตามเรื่องราวต่อไป

2.3.2 การขัดแย้ง หรือ การเกิดปัญหา เป็นการแสดงปัญหา ลักษณะของปัญหา ซึ่งเป็นจุดที่สร้างความเร้าใจ ชวนให้ติดตาม และเป็นการแสดงการขยายตัวของปัญหาหรือความขัดแย้งว่า ลูกกลมออกไปอย่างไร พาดพิงถึงใคร หรือ เหตุการณ์อะไรบ้าง การเกิดปัญหาหรือการขัดแย้งนั้น เป็นองค์ประกอบสำคัญของเรื่องราว และเป็นเทคนิคสำคัญของการดำเนินเรื่องที่เด็ดว บางครั้งการขัดแย้งอาจเกิดขึ้นซ้อนๆ กันในเนื้อเรื่องเดียวกันก็ได้ การสร้างละครที่คี่นั้นต้องสร้างให้มีการขัดแย้งเกิดขึ้น ข้อขัดแย้งอันเป็นอุปสรรคหรือความตึงเครียดในเรื่องนั้น อาจมีขึ้นได้หลายลักษณะ คือ

1. การขัดแย้งระหว่างคนกับคน ซึ่งเป็นการขัดแย้งระหว่างคนๆ หนึ่งกับอีกคนหนึ่ง หรือระหว่างคนๆ หนึ่งกับหลายๆ คนซึ่งเป็นกลุ่มคน หรือคนส่วนใหญ่ในสังคม เป็นต้น
2. การขัดแย้งระหว่างคนกับโชคชะตา หรือความเหนือธรรมชาติทั้งหลาย ซึ่งอาจเป็นในรูปของการถูกบีบบังคับของคนจากสิ่งเร้นลับ การขัดแย้งในโชคชะตาหรือเคราะห์กรรม พรหมลิขิต
3. การขัดแย้งระหว่างคนกับธรรมชาติ เป็นการต่อสู้ดิ้นรนขัดแย้งระหว่างคนกับสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ
4. การขัดแย้งภายในบุคคล เช่น การขัดแย้งระหว่างการกระทำกับมโนธรรมการขัดแย้งหรือการต่อสู้กับความคิดของตนเอง การขัดแย้งระหว่างความดีกับความชั่วที่เกิดขึ้นในจิตใจ เป็นต้น

ละครที่มีความยาวขนาดสั้นมักมีความขัดแย้งใหญ่ๆ เพียงเรื่องเดียว เพราะส่วนมาก ละครเรื่องสั้นเค้าโครงเรื่องก็ยิ่งสั้นตามไปเป็นธรรมดา ละครที่มีความยาวมากนอกจากจะมีความขัดแย้งจากลักษณะที่กล่าวมาแล้วยังมักมีเรื่องขัดแย้งจากสาเหตุอื่นอีก ซึ่งเป็นความขัดแย้งรองลงมา เรียกว่า เป็นการขัดแย้งย่อย หรือ การขัดแย้งรอง

ละครที่มีความยาวมากก็ย่อมมีเรื่องขัดแย้งย่อยอยู่หลายเรื่อง การขัดแย้งย่อยต้องผูกพันอยู่กับการขัดแย้งใหญ่อยู่เสมอ บางครั้งการสร้างความขัดแย้งย่อยหลายเรื่อง อาจมวนคให้เรื่องราวความสนุก ซับซ้อน ซ่อนเงื่อนเป็นที่พอใจของผู้ชมมากกว่าการผูกเรื่องที่มีความเรียบง่าย การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างธรรมดา ซึ่งขาดความน่าตื่นเต้นชวนติดตามและในที่สุดผู้ชมจะเกิดความเบื่อหน่าย

2.3.3 การถึงจุดสุดยอดของปัญหา (Climax) หมายถึง เรื่องราวและปัญหาได้ขยายตัวจนถึงที่สุด ไม่สามารถลุกลามต่อไปได้อีกแล้ว พร้อมทั้งจะได้รับการแก้ไขให้สิ้นสุดลง จุดสุดยอดนี้อาจทำได้หลายลักษณะ คือ การดำเนินเรื่องโดยสร้างปมของเรื่องและผูกปมนี้ไว้ทีละปมๆ เมื่อปมเขม็งเกลียวได้ที่แล้วก็ถึงจุดที่จะต้องคลายปมที่ผูกไว้ หมายถึงการเปิดเผยเรื่องราวที่ได้ซ่อนเงื่อนไว้ให้คลี่คลายเกิดความเข้าใจเรื่องราวในทันที หรือ จุดสุดยอดอาจทำได้ในลักษณะของการพลิกความคาดหมาย ซึ่งเป็นเทคนิคของการดำเนินเรื่องอีกอย่างหนึ่ง

1 จุดวกกลับหรือจุดหักมุมสู่จุดอวสาน เป็นการคลายปมโดยการเฉลยคำตอบให้ความกระจ่างชัดแก่ผู้ชมด้วยวิธีการ "หักมุม" หรือเป็นจุดวกกลับ(Turning Point) เพื่อขมวดท้ายไปสู่จุดอวสาน

การหักมุม เป็นการเฉลยปมต่างๆ อย่างพลิกความคาดหมาย ทำให้ผู้ชมทนายเรื่องไม่ถูก

การวกกลับ เป็นการนำเรื่องราวต่างๆวกกลับมาไม่ให้ออกนอกทิศทางของการดำเนินเรื่อง

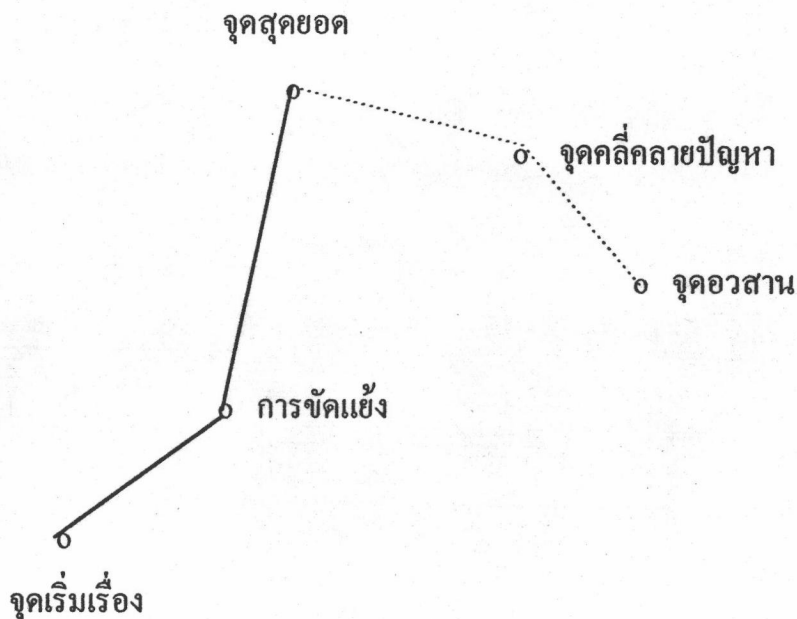
2 การคลี่คลายปัญหา หรือ ความขัดแย้งสู่จุดอวสาน เป็นจุดที่ต้องการแสดงออกหรือเปิดเผยหรือคลี่คลายปมปัญหาต่างๆ ให้ลุล่วงชัดเจน ไม่เคลือบแคลงต่อไป โดยอาจจะคลี่คลายทีละปมๆให้เกิดความกระจ่างชัดทีละประาะๆ ทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจได้ชัดเจนแต่

การคลี่คลายปัญหาของบางเรื่องไปสู่จุดจบนั้นก็อาจทำได้ในลักษณะของ"การทิ้งท้าย" ไว้ให้ผู้ชมคิดเองก็ได้

สำหรับละครโทรทัศน์แบบSituation Comedy เป็นละครที่มีลักษณะการดำเนินเรื่องไม่ซับซ้อน ทั้งนี้เพราะมีความจำกัดในเรื่องของเวลาที่ดำเนินเรื่องต่อ 1 ตอน และมีลักษณะของละครที่จบในตอน ดังนั้นถ้าจะกล่าวถึงการดำเนินเรื่อง จึงจะสรุปได้ดังนี้

1. การเริ่มเรื่อง
2. การขัดแย้ง การเกิด และการขยายตัวของปัญหา จะมีเพียงการขัดแย้งหลักเพียงอย่างเดียวและไม่ซับซ้อน
3. การถึงจุดสุดขั้วของปัญหา
4. อวสาน (การคลี่คลายความขัดแย้งต่างๆ และสรุปเรื่อง)

แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิแสดงลำดับการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์รูปแบบ Situation Comedy

นอกเหนือจากการดำเนินเรื่องของละครโทรทัศน์แล้ว จะมีการวิเคราะห์ในรายละเอียดของเนื้อหาละครโทรทัศน์เรื่องคู่ซิ่นชุลมุน โดยใช้หลักเกณฑ์ของ JSR. Goodlad มาประกอบคั้งรายละเอียดต่อไปนี้

2.4 หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์บทละคร 5 ประการ จากการวิจัยเรื่อง An Analysis of Social Content of Popular Drama, 1955-1965 ของ J.S.R. Goodlad

1. การวิเคราะห์แก่นเรื่องของละคร (The Analysis of Theme)
2. การจำแนกประเภทของละคร (Classification of Types of Play)
3. การวิเคราะห์เป้าหมายหรือจุดประสงค์หลักของบทละครหรือตัวละครที่สำคัญในเรื่อง (Analysis of Goals and motives)
4. การจำแนกสถานการณ์ของเรื่องราวในละคร (Classification of Play Setting)
5. การจำแนกจุดจบของเรื่อง (Classification of Endings)

(Goodlad 1971:150)

ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์แก่นเรื่องของละคร (The Analysis of Theme)

แบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ

1.1 Love Theme เนื้อเรื่องจะเกี่ยวข้องกับความรัก เป็นความรักระหว่างหนุ่ม-สาว, สามี-ภรรยา หรือ หัวหน้ากับลูกน้อง โดยจะเป็นเรื่องของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันความสัมพันธ์ของความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร จบลงอย่างไร มีอุปสรรคต่างๆอย่างไร

1.2 Morality Theme เนื้อเรื่องจะเกี่ยวข้องกับศีลธรรมจรรยา ศีลธรรม และบรรทัดฐานของสังคม โดยจะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการทำความดีซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในสังคม และการที่บุคคลเลือกที่จะกระทำระหว่างความดีและความชั่ว และผลที่บุคคล จะได้รับจากการทำดีและทำชั่ว

1.3 Idealism Theme เนื้อเรื่องจะเกี่ยวข้องกับบุคคลที่พยายามที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุผลตามที่ตนเองต้องการ ซึ่งความคิดของบุคคลกลุ่มนี้จะแตกต่างจากบุคคลทั่วไปในสังคม อาจจะรุนแรงกว่า หรือ อาจจะเป็นการต่อต้านกับสิ่งที่สังคมเป็นอยู่

1.4 Power Theme เนื้อเรื่องจะเกี่ยวข้องกับอำนาจ เป็นเรื่องของความขัดแย้ง ของบุคคล 2 กลุ่มหรือ 2 คนที่มีความต้องการในสิ่งเดียวกัน เป็นเรื่องของการแสวงหาอำนาจการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ

1.5 Career Theme เนื้อเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ หรือ ความพยายามที่จะสร้างสรรค์งานศิลปะ หรือความพยายามในการทำงานเพื่อเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ โดยมีเป้าหมายหลักคือเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนบุคคล ไม่ใช่ความสำเร็จเพื่อสถาบัน โดยในความพยายามนี้ จะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

1.6 Outcast Theme เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของการดำเนินชีวิตของคนในสังคมที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป เนื่องจากสาเหตุต่างๆ

สาเหตุจากความพิการของร่างกาย เช่น การมีรูปร่างหน้าตาไม่ปกติ ความพิการทางสมอง การมีโรคประจำตัว การเป็นโรคที่สังคมรังเกียจ

สาเหตุจากสภาพทางสังคม เช่น เป็นนักโทษ โสเภณี เด็กกำพร้า

โดยในเนื้อเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตของบุคคลเหล่านี้ในสังคม มีปฏิกิริยาที่บุคคลกลุ่มนี้แสดงออกต่อสังคม และสิ่งที่สังคมแสดงกับบุคคลกลุ่มนี้ (Goodlad 1971: 105-107)

จากแก่นเรื่องของละครทั้ง 6 ประเภท ที่ Goodlad ได้นำเสนอนี้ จากการพิจารณาละครโทรทัศน์เรื่อง คู่ซิ่นชุลมุน จะจัดอยู่ในแก่นเรื่องประเภทความรัก (Love Theme) เพราะในการนำเสนอจะเน้นถึงความรัก ของโจและโม ที่จะต้องช่วยกันประคับประคองชีวิตสมรสให้ราบรื่นและมีความสุข

2. การจำแนกประเภทของละคร (Classification of Types of Play)

แบ่งออกเป็น 10 ประเภท

2.1 Farce ละครตลก จะเข้าไปในเชิงตลก ขบขัน ไม่มีสาระ

2.2 Straight/Psychological ละครแบบตรงไปตรงมา ไม่มีเรื่องลึกลับซับซ้อน หรือเป็นเรื่องที่แสดงสภาวะจิตใจ อารมณ์ของตัวละครตามเหตุการณ์ต่างๆ

2.3 Comedy ละครตลกเช่นเดียวกับFarce แต่มีเนื้อหาสาระมากกว่า ในการดำเนินเรื่องจะเป็นเช่นเดียวกันกับละครทั่วไป แต่จะมีการสอดแทรกความตลก ขบขันลงไปในเรื่องของละคร

2.4 War Setting ละครที่เกี่ยวกับสงคราม การต่อสู้

2.5 Detective Story ละครแนวอาชญากรรมสืบสวนสอบสวน

2.6 Thriller ละครสะท้อนขวัญ จะสร้างความตื่นเต้นในเนื้อเรื่อง

2.7 Documentary style ละครสารคดี

2.8 Mystery story ละครลึกลับ ไม่สามารถอธิบายด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์

2.9 Science story ละครวิทยาศาสตร์

2.10 Fantasy ละครเพื่อฝันมหัศจรรย์

โดยในการนำเสนอรูปแบบของละครแต่ละเรื่องอาจจะมีหลายรูปแบบผสมผสานกันไปได้ (Goodlad 1971: 159-161)

ในการพิจารณาประเภทของละครโทรทัศน์ เรื่อง คู่ขึ้นชุลมุน จากการจำแนกประเภทของละคร 10 ประเภทนี้ จะเห็นว่า เนื้อหาของละครจัดอยู่ในประเภท Comedy

3. การวิเคราะห์เป้าหมายหลักของบทละครในเรื่อง (Analysis of Goals and motives)

แบ่งออกเป็น 13 ประเภท

3.1 Success ความสำเร็จ เป็นความสำเร็จตามเป้าหมายของตัวละคร

3.2 Power อำนาจ การแสวงหาอำนาจ

3.3 Money, Jewels, Wealth, etc. ความร่ำรวย ทรัพย์สิน เงินทอง และอื่นๆ

3.4 Protection, Rescue การป้องกัน และการช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น

3.5 Affection, Love, Marriage ความรัก ความหวังใยเอาใจใส่ และการแต่งงาน

3.6 Preservation of Marriage, Love การดำเนินชีวิตการสมรสให้ราบรื่น มีความสุข เป็นเป้าหมายของคนที่ตั้งงานแล้ว

3.7 Self-Realization การเป็นตัวของตัวเอง

3.8 Revenge การแก้แค้น

3.9 An Ideal อุดมคติของตัวละคร

3.10 Thrill เพื่อให้เกิดความตื่นเต้น

3.11 Acceptance into Desired Society การเป็นที่ยอมรับของสังคม

3.12 Justice ความยุติธรรม

3.13 Illicit Love ความรักที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น เรื่องชู้สาว

(Goodlad 1971: 161-165)

จากเป้าหมายของละครโทรทัศน์ เรื่อง คู่ชั้นชุลมุน จะมีเป้าหมายหลักของบุทละคร คือ ประเด็นเรื่องความรักของโจและโม ที่อาจก่อให้เกิดประเด็นย่อยเรื่องอื่นๆตามมาได้

4. การจำแนกสถานการณ์ของเรื่องราวในละคร (Classification of Play Setting)

แบ่งออกเป็น 4 ประเภท

4.1 Upper/ Upper-middle class setting ชนชั้นสูง/ ชนชั้นกลางค่อนข้างสูง

4.2 Middle class setting ชนชั้นกลาง

4.3 Lower-middle/ Working class setting ชนชั้นกลางค่อนข้างต่ำ/ ชนชั้นต่ำ

4.4 Other setting ประเภทอื่นๆ ที่นอกเหนือจาก 3 ประเภทแรก

(Goodlad 1971: 165)

จากละครโทรทัศน์ เรื่อง คู่ชั้นชุลมุน จะเห็นว่าสถานการณ์ของเรื่องราวในละครจะแสดงให้เห็นถึง ครอบครัวของโจและโม ที่มีลักษณะของฐานะบ้านของชนชั้นกลางในสังคม เป็นครอบครัวของคนยุคใหม่ ที่มีลักษณะของครอบครัวเดี่ยว ที่มีฐานะปานกลาง ทั้งนี้พิจารณาจาก บ้าน ซึ่งเป็นทาวน์เฮ้าส์ การตกแต่งเป็นแบบทันสมัยแต่ไม่หรูหรา อาชีพของตัว

ละครทั้งพระเอกและนางเอกเป็นพนักงานของบริษัท โดยพระเอกเป็นสถาปนิก และนางเอกเป็นCreativeบริษัทโฆษณา

5. การจำแนกจุดจบของเรื่อง (Classification of Endings)

แบ่งออกเป็น 4 ประเภท

5.1 Happy จบอย่างมีความสุข สมหวัง

5.2 Unhappy จบอย่างไม่มีความสุข ไม่สมหวัง

5.3 Ambiguous/ Unresolved จบลงอย่างคลุมเครือ

5.4 Just-Whether happy or otherwise จบลงอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งตัวละครอาจจะสุขหรือทุกข์ก็ได้

(Goodlad 1971: 166)

จากละครโทรทัศน์ เรื่อง คู่ซิ่นซูลมุน จะเห็นว่าจุดจบของเรื่องราวในละครทุกตอน จะเป็นการจบแบบHappy Ending ตัวละครมีความสุข สมหวัง จะเห็นว่า การนำเสนอจุดจบเป็นแบบนี้ จะช่วยให้ความหวังกับคนในสังคมเรื่องชีวิตครอบครัวว่า ปัญหาทุกปัญหาย่อมมีทางออก ทุกเรื่องมีหนทางแก้ไข โดยสามีภรรยาจะต้องอาศัยความเข้าใจกัน การหันหน้าเข้าหากัน การช่วยกันแก้ไขปัญหา ก็จะช่วยให้ชีวิตครอบครัวเป็นชีวิตที่มีความสุข

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพาวิภา ภมรสติศย์(2528) ศึกษาเรื่อง"ความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์กับสังคมไทย" ในช่วงปี 2498-2516 รวม 19 ปี ผลจากการวิจัยส่วนหนึ่ง พบว่า

ละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับสังคมไทย ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ซึ่ง ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนี้ จะมีผลต่อรูปแบบและเนื้อหาของละครมากกว่าจะสัมพันธ์กับสังคมใน ลักษณะของการสะท้อนภาพความเป็นจริงของสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัย และการที่ละครไม่ สามารถสะท้อนภาพความเป็นจริงของสังคมได้อย่างเต็มที่นั้น ก็เพราะว่า กระบวนการผลิต รายการละครโทรทัศน์ต้องขึ้นอยู่กับการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมนั่นเอง

ด้านการเมือง โทรทัศน์เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการประชาสัมพันธ์
 ด้านเศรษฐกิจ ผู้อุปถัมภ์รายการเข้ามามีบทบาทในการกำหนดรูปแบบและเนื้อหาของละคร
 ด้านสังคม ทัศนคติของผู้ชมรายการมีส่วนสำคัญ ในการกำหนดรูปแบบและเนื้อหาของละคร โดยจากรสนิยมของผู้ชมรายการ ทำให้เกิดละครเกี่ยวกับความรัก ออกอากาศเป็นจำนวนมากทุกยุคทุกสมัย

สำหรับเนื้อเรื่องของละครในช่วง 19 ปีของการวิจัยเรื่องนี้ พบว่า เนื้อเรื่องส่วนใหญ่ เป็นละครMorality Theme และIdealism Theme เป็นละครที่สะท้อนนโยบายของรัฐบาลภายใต้ผู้นำที่ปกครองประเทศ ซึ่งไม่สามารถสะท้อนภาพความเป็นจริงของสังคมในยุคหนึ่งๆ ให้ปรากฏออกมาสู่สายตาประชาชนได้

จากการวิจัยเรื่องนี้ จะเห็นว่าการจำกัดขอบเขตของการผลิตละคร ทำให้ไม่สามารถสะท้อนภาพความสัมพันธ์ของละครโทรทัศน์กับสังคมไทย ในภาพความเป็นจริงของสังคมในยุค นั้นๆ ได้

แต่ในละครโทรทัศน์เรื่อง คู่ซิ่นชุลมุน จะเห็นว่าเป็นละครที่สะท้อนภาพชีวิตครอบครัวที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันและสภาพครอบครัวในอนาคตของคนรุ่นใหม่ในสังคมเมืองที่

มีลักษณะของครอบครัวเดี่ยว มีเหตุการณ์ต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ทั้งเหตุการณ์ภายในครอบครัว เพื่อนบ้าน การทำงาน รวมทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมก็มามีผลต่อการดำเนินชีวิตทั้งสิ้น โดยจะเห็นว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในละครเรื่อง คู่ซิ่นชุลมุน อาจเป็นการสะท้อนสภาพความเป็นจริง ของครอบครัวคนรุ่นใหม่ที่อยู่ในสังคมเมืองไทยในยุคปัจจุบันได้

อภิญา ศรีรัตนสมบูรณ์ (2534) ศึกษาเรื่อง "การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ ชุด คู่กรรม ในการถ่ายทอดความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย" ผลการวิจัยส่วนหนึ่ง พบว่า

ละครโทรทัศน์ไม่ใช่เป็นเพียงสื่อที่ทำหน้าที่เพื่อความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่สำคัญในการถ่ายทอดความเชื่อและค่านิยมให้แก่สมาชิกในสังคมอีกด้วย

เนื้อหาของการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ปัจจัยด้านผู้ส่งสารที่มีผลต่อละครโทรทัศน์ชุด คู่กรรม
2. การวิเคราะห์ตัวบทละครถึงแนวคิดต่างๆ ที่สะท้อนถึงความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย
3. การวิเคราะห์องค์ประกอบแห่งความสำเร็จของละครโทรทัศน์

โดยมีผลสรุปดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านผู้ส่งสารที่มีผลต่อละครโทรทัศน์ชุด คู่กรรม
 - ผู้ส่งสารมีอิทธิพลอย่างมากต่อตัวบทละครโทรทัศน์ ซึ่งได้แก่ ผู้เขียนบทประพันธ์ คือ ทมยันตี ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลอย่างมากในแง่ของเนื้อหาส่วนใหญ่ของละคร เพราะเป็นผู้สร้างสรรค์จินตนาการ และถ่ายทอดคติ ความเชื่อ ค่านิยม ต่างๆ ลงไปในบทละคร

ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ คือ ศัลยา ศุขะนิวัตต์ เป็นผู้ที่มิบทบาทในการที่ปรับบทประพันธ์ให้กลายเป็นภาพที่มีชีวิตให้เกิดขึ้นในละครโทรทัศน์ โดยมีการเสริมแต่งเนื้อหาบทบาทของตัวละคร การเพิ่มบทสนทนาและฉาก เพื่อให้เหมาะสมกับการถ่ายทอดผ่าน ทางสื่อโทรทัศน์ ซึ่งทำให้เกิดสีสันในละครและช่วยสื่อความหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ผู้กำกับการแสดง คือ ไพรัช สัจจวิบุต เป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการผลิตละครเป็นผู้คัดเลือกและกำหนดการสร้างฉาก รวมทั้งการกำกับบทบาทหน้าที่ในการแสดงออกซึ่งท่าทางทั้งหมดของนักแสดง

2. การวิเคราะห์ตัวบทละครถึงแนวคิดต่างๆ ที่สะท้อนถึงความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย

บทละครเป็นส่วนสำคัญที่สะท้อนความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย ซึ่งในที่นี้ ละครเรื่อง คู่กรรม ได้สะท้อนความเชื่อและค่านิยมดังต่อไปนี้

แนวคิดเรื่องความรัก, ความรับผิดชอบต่อครอบครัว, บทบาททางสังคมตามลักษณะทางเพศ, การดำรงชีวิต, ความไม่เท่าเทียมกัน, ศาสนาและความเชื่อ

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบแห่งความสำเร็จของละคร โทรทัศน์

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบแห่งความสำเร็จของละครโทรทัศน์ชุด คู่กรรม ตามความเห็นของผู้รับสาร พบว่า มีองค์ประกอบสำคัญดังต่อไปนี้

ความดังของบทประพันธ์, สำนวนภาษาที่กินใจ ให้อารมณ์สะเทือนใจ, เนื้อเรื่อง, ตัวละครที่ผู้ชมชื่นชอบ, ดารานักแสดงที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับของประชาชน, การสร้างและถ่ายทำละครอย่างประณีตและคำนึงถึงรายละเอียด เพื่อความสมจริง

จากการวิจัยเรื่องนี้ จะเห็นว่า ละครสามารถถ่ายทอดคตินิยมทางวัฒนธรรมได้ ซึ่งละครโทรทัศน์ เรื่อง คู่ชันทูลมน ก็เป็นละครเรื่องหนึ่งที่ได้มีส่วนในการถ่ายทอดชีวิตครอบครัวในลักษณะการนำเสนอถึงครอบครัวที่มีปัญหาข้อขัดแย้ง และปัญหาต่างๆ เหล่านั้น ก็สามารถคลี่คลายลงได้ เป็นการเสนอแนะแนวทางที่เป็นทางออกของการดำเนินชีวิตครอบครัวให้แก่ผู้ชมรายการได้

จรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ (2535) ศึกษาเรื่อง "อาชีพของสตรีในละครโทรทัศน์" ผลการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า

อาชีพของตัวละครหญิงที่เป็นตัวเอกในละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่เป็นอาชีพบริการ ซึ่งได้แก่ แม่บ้าน คนรับใช้ เลขานุการ นักประชาสัมพันธ์โรงแรม สำหรับอาชีพของตัวละครหญิงในระดับ บริหาร ก็มักจะเป็นตัวละครที่เป็นตัวประกอบในเรื่องที่ถูกนำเสนอที่ผู้หญิงเจ้าอารมณ์ จุกจิก ฐู้ ซึ่งเมื่อเทียบกับตัวละครชายที่เป็นตัวเอก ส่วนใหญ่จะอยู่ในอาชีพที่มีเกียรติภูมิสูง เช่น แพทย์ เจ้าของเหมือง เจ้าของไร่ ข้าราชการระดับสูง ฯลฯ โดยจากที่ปรากฏในละครจะมีลักษณะของจากตัวแทน(represented) มากกว่า จากที่เหมือนจริง(presented) โดยในช่วงที่จรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ ได้ศึกษานั้น การนำเสนออาชีพของสตรีในละคร โทรทัศน์จะมีลักษณะที่จำกัด(Limited)และตายตัว(Stereotype) เป็นการนำเสนอที่เดินตามหลังความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม เพราะผู้หญิงในภาพความเป็นจริงของสังคมปัจจุบันจะมีการทำงานที่หลากหลายอาชีพ มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ทัดเทียมกับผู้ชาย ในการนำเสนออาชีพ จะเป็นการนำเสนอในลักษณะที่เป็นองค์ประกอบเล็กๆน้อยๆของตัวละครสถานภาพการแต่งงานหรือเป็นโสดของตัวละครหญิงสำคัญกว่าการมีอาชีพกิจกรรมหลักของตัวละครคือ เรื่องความรักและการแต่งงาน การแต่งงานแสดงถึงการประสบความสำเร็จในชีวิต และต้องออกจากการทำงาน

สำหรับละครโทรทัศน์ เรื่อง คู่ซิ่นซูลมุน แตกต่างไปจากละครโทรทัศน์ที่คุณจรินทร์กล่าวถึง เพราะละครเรื่อง คู่ซิ่นซูลมุน มีการนำเสนอถึงภาพความเป็นจริงในสังคมที่มีส่วนสะท้อนเรื่องอาชีพการทำงานของผู้หญิงและผู้ชาย โดย โม่ ตัวละครหญิงที่เป็นตัวเอกเป็นผู้หญิงที่มีความรู้ ความสามารถ ได้ประกอบอาชีพ Creative บริษัทโฆษณา และ โจ ตัวละครชายที่เป็นตัวเอก ได้ประกอบอาชีพสถาปนิก เป็นการนำเสนอถึงอาชีพของผู้หญิงที่มีความสามารถทัดเทียมกับผู้ชาย ผู้หญิงมีส่วนสำคัญในการร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ในการทำงานของผู้หญิงก็ได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน นอกจากการทำงานที่สถานที่ทำงานแล้ว ในห้องนอนของที่บ้านก็ยังมีสถานที่ทำงาน โดยบางฉากของละครมีการนำเสนอการบทบาทหน้าที่ในการทำงานของตัวละครที่ชัดเจนและเป็นตัวละครหญิงที่มีความรับผิดชอบ

ชอบต่องาน มีการนำงานกลับมาทำต่อที่บ้านด้วย ซึ่งเป็นภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน

ไสลทิพย์ จารุภูมิ (2535) ศึกษาเรื่อง "การศึกษาความพึงพอใจที่ได้รับจากละครโทรทัศน์" ผลการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า

ความพึงพอใจหลักที่ผู้ดูได้รับจากละครโทรทัศน์ คือ ความสนุกสนานเพลิดเพลินและการได้หลีกเลี่ยงหนีจากปัญหาชีวิตประจำวันโดยการเข้าสู่โลกของละคร ตลอดจนการได้ใช้ละครโทรทัศน์เป็นตัวกลางในการสำรวจความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตผู้อื่น แล้วนำมาเทียบกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตตนเอง ทั้งในด้านการดำเนินชีวิต อุปสรรค ปัญหาต่างๆที่ได้รับ อีกทั้งยังได้รับคำแนะนำบางประการจากละครโทรทัศน์ด้วย

ผลจากการศึกษาเห็นว่า หน้าที่หลักของละครโทรทัศน์ คือ ให้ความเพลิดเพลิน อันเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ นอกจากนี้ ผู้ผลิตรายการละครควรสร้างสรรค์รายการละครที่จะเป็นประโยชน์ทางบวกแก่ผู้รับชมรายการด้วย ทั้งนี้เพื่อยกระดับทัศนคติและสติปัญญาของผู้ชมรายการให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม

จากละครโทรทัศน์ เรื่อง คู่ซิ่นซูลมุน ก็เป็นละครเรื่องหนึ่งที่มีผู้ผลิตละครได้นำความพึงพอใจของผู้รับชมรายการมาเป็นหลักในการผลิต กล่าวคือ ผลิตละครที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ในรูปแบบSituation Comedy และในขณะเดียวกัน ผู้ผลิตก็ได้สอดแทรกเนื้อหาที่เป็นประเด็นปัญหาชีวิตครอบครัวแก่ผู้รับชมรายการได้

Aimee Dorr (1986) จาก Television and Children พบว่า โทรทัศน์จะมีทั้งประโยชน์และโทษ ต่อผู้รับชมรายการ เนื้อหารายการมีผลต่อข้อมูล ทักษะคิด และพฤติกรรมของผู้รับชมรายการ

จากละครเรื่อง คู่ซิ่นชุดมุน มีประเด็นเนื้อหารายการ คือ ปัญหาชีวิตครอบครัว และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการนำเสนอละครที่สะท้อนให้เห็นว่า ชีวิตการแต่งงานนั้น ไม่ได้มีแต่ความสุขเสมอไป แต่เป็นชีวิตที่มีปัญหาด้วย รวมทั้งได้มีการนำเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้รับชมรายการด้วย จากแนวคิดของAimee Dorr จะนำมาอธิบายประกอบได้ว่า เนื้อหาของละครได้สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตการแต่งงานที่อาจจะมีปัญหาและมีแนวทางแก้ไข จะช่วยให้เกิดประโยชน์แก่ผู้รับชมรายการ ในแง่การสะท้อนภาพชีวิต แต่อาจจะให้ผลเสียในด้านที่ผู้รับชมรายการ คือ อาจจะเข้าใจผิดว่า ปัญหาชีวิตครอบครัวอาจจะไม่ใช่เรื่องหนัก อาจจะเป็นเรื่องที่สนุกสนานเช่นเดียวกับละคร ซึ่งในความเป็นจริงนั้น ปัญหาชีวิตครอบครัวเป็นเรื่องที่จริงจังและเป็นปัญหาที่หนัก